

ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 1
ZBULESA E JEZU KRISHTIT

www.messagehub.info

Viliam Marion Branham

HYRJE

Edhe pse ky vëllimdo të merret me doktrina të ndryshme të mëdha (të tilla si hyjnia, pagëzimin nëujë, etj) që janë gjetur në Zbulesën, nga e para e deri në kapitullin e tretë, prezantiminkryesor të saj,temë e një studimi të detajuar të "Shtatë epokave së kishës". Ështëe nevojshme për të studiuar dhe për të kuptuar pjesën tjetër të Epokës së Zbulesës që vijnë. Kjo është e tejduhur për hulumtimin dhe kuptimin të pjesëve tjera të zbulimitsepse prej atyre epokave vijnë vulat, a prej vulave vijnë burritë, a nga burritëvijnë gotat . Sikurse plasja e barë e fishekzjarëve ,epokat kishtarë dalin me njëfuqi pa të cilin nuk mund të ketë ndriçerim ,pa të cilin nuk mund të ketë dri tëtë mëtutjeshme. Dalë me një sqarim të fortë fillestar pa të cilat nuk mund të ketëdritë të mëtejshme. Por në ditën e Zbulimit hyjnor shkëlqim jep" Shtatë epokat kishtarë",një dritë nga drita, ndërsa para syve tanë mëdyshje hapur nuk është një zbulim nëtëresi; dhe ne, ndërtuar dhe konsoliduar Frymën e tij, gati për shfaqjen e Tij tëlavdishme e Zotit dhe të Shpëtimtarit tonë, një Perëndi të vërtetë, Jezu Krishtit.

Kjo punë është shfaqur në personin e parë që ajo është një mesazh nga zemrat e njerëzve.

Ju jeni duke bërë një përpjekje të veçantë për të marrë të gjitha emrat dhe titujt, emrat dhe përemrat, etj, duke iu referuar hyjnisë, si dhe fjalët e Biblës, Shkrimit, dhe të shkruani fjalën me një letër të kapitalit, pasi ne besojmë se është e duhur kur është fjala për madhësinë e Perëndisë dhe Personit dhe Fjalën e tij të shenjtë.

Unë lutem për bekimin e Perëndisë për lexuesin dhe që secili të kishte një pjesë të veçantë në frymën e Perëndisë.

Viliam Marion Branham

një gjuhë tjetër. A e dini se kohët e para pagane (kreu i arit, epoka babilonase) përfundoi me një mesazh në gjuhë të shkruar në mur? Këtë herë edhe kjo ishte në të njëjtën mënyrë. Njohja e gjuhës në këtë ditë është provë e mëtëjshme se periudha e kombeve ka përfunduar dhe që Perëndia e kthehet përsëri në Izrael.

Ai po vjen së shpejti. Alfa dhe Omega, Profeti, Prifti dhe Mbreti, të gjitha në të gjitha, Zoti, Zoti i ushtrive do të vijë së shpejti. Po, Zoti Jezus. Një dhe të vetmin Perëndi të vërtetë që duhet ti dorëzohemi shpejt!

Sekreti i shtatë yjeve që pasë në dorën e Tij të djathtë dhe të shtatë shandanëve prej ari: të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave, dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat."

KAPITULLI 1

ZBULESA E JEZU KRISHTIT

ZBULESA 1, 1 - 20

Zbulesa e Jezus Krishtit, që Perëndia ia dha për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për së shpejti, dhe Ai dërgoi dhe vuri në dukje shenjat nga engjëjt e Tij shërbëtorit të tij, Gjoni,

i cili dëshmoi për fjalën e Perëndisë, dhe dëshmia e Jezusit Krishti dhe për të gjithë që ai i pa.

Lum ai që lexon dhe ata që dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë atë që është shkruar në të, sepse çdo gjë është (përcaktuar) koha është afër!

Gjoni, Shtatë kishave në Azi: hir për ju dhe paqe nga Ai që është dhe që ishte dhe që do të vijë, edhe nga të shtatë frymërat që janë përpara fronit të tij,

dhe nga Jezus Krishti, dëshmitari besnik, i Parilinduri prej të vdekurish dhe Princi i mbretërve të dheut! Atij që na deshi dhe që në gjakun e tij na lau nga mëkatet tona

dhe na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë dhe Atin e tij; Atij i qoftë lavdia dhe pushteti për shekuj të shekujve. Amen.

Ja, ai vjen me retë dhe do ta shohë atë çdo sy, edhe ata që e tejshpuan; dhe do të vajtojnë për shkak të Tij të gjitha fiset e dheut. Po! Amen!

"Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi," thotë Zoti, "që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfuqishmi."

Unë, Gjoni, vëllai juaj dhe pjesëmarrës në telashe, në mbretërinë dhe në durimin e Jezus Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, për shkak të fjalës së Perëndisë dhe për dëshminë e Jezus Krishtit.

Isha në Frymë në ditën e Zotit, kur dëgjova pas meje një zë të madh si boritë,

Duke thënë: "Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit," dhe "ajo që do të shihni, shkruaji në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: Në Efes, Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice."

U rotullova të shoh zërin që foli me mua. Unë duke e kthyer pashe shtatë shandanë ari;

dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të veshur me një fustan [mantel] deri në këmbët dhe e përmbushur rreth gjoksit e tij me një brez të artë.

Kokën e tij, e bardhë e flokët si lesh i bardhë, si bora, dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri.

Dhe këmbët e tij të ndritshëm bronzi, si në një furrë dhe zëri i tij si zë shumë ujërash.

Në të djathtë të tij kishte shtatë yje; nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy tehe, dhe fytyra e tij si dielli që ndriçon me dritën e saj.

Dhe kur e pashë, rashë para këmbëve të tij si i vdekur; Por ai vuri dorën e tij të djathtë mbi mua, duke më thënë: "Mos ki frikë, unë jam i pari dhe i fundit,

Ai që jeton, dhe isha i vdekur, por ja, unë jetoj në shekuj të shekujve! Amen! Unë i kam çelësat e vdekjes e të nëntokës.

Shkruaj çfarë ke parë, se çfarë është dhe çfarë do të ndodhë pas.

HYRJE NË KAPITULLIN E PARË

Zbul. 1, 1 - 3:

"Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për së shpejti, dhe dërgoi e tregoi shenja të tij nga engjëjt e Tij shërbëtorit të tij, Gjonit, i cili dëshmoi për Fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit dhe për të gjithë që ai i pa. Lum ai që lexon dhe ata që dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë atë që është shkruar në të, sepse ai është (përcaktuar) dhe koha është afër!"

Shkruesi (jo dhe autori) i këtij libri është Shën Gjoni i devotshëm. Historianët janë dakord se në fund të jetës së tij ai jetoi në Efes, edhe pse në kohën e këtij shkrimi ishte në ishullin e Patmos. Kjo nuk është historia e Gjonit e jetës së tij, por zbulesa e Jezu Krishtit në epokat e ardhshme të kishës. Në rreshtin e tretë quhet profeci dhe kjo është në fakt ajo që është.

Ky libër zakonisht quhet Zbulesa e Shën Gjonit, por kjo nuk është e vërtetë. Kjo është një zbulesë e Jezu Krishtit i cili iu zbulua dhe dha Gjonit për të krishterët e të gjitha moshave. Ky është libri i vetëm në të gjithë Biblën që u shkrua nga zbulesa personale e Jezu Krishtit si shkruar.

Zbulesa është libri i fundit i Biblës, por kjo është në lidhje me fillimin dhe në fund të periudhës evangjelizuese.

Për këtë arsye, fjala greke për të ndriçuar është "apokalipsi" që do të thotë "zbulim". Ky zbulim është përshkruar në mënyrë të përkryer në Shembullin e skulptorit që e zbulon punën e tij skulpturore, duke i ekspozuar ato për shikuesit. Çfarë është zbulimi, zbulimi i asaj që ishte

Jozefit. Ku do një kishë pagane? Në pallat. Nusja do të merret nga toka. Ajo do të rrëmbehet para shtrëngimit të madh për të dalë përpara Zotit në ajër. Për tre vjet e gjysmë, deri sa zemërimi i Zotit është derdhur në hakmarrje, ajo do të jetë një darkë e madhe martesë e Qengjit. Pastaj Ai do të kthehet, duke lënë nusen e tij në "shtëpinë e Atit", ndërsa të bëhen të njohura për vëllezërit e tij. Në të njëjtën kohë besëlidhja antikrishti, të cilat hebrenjtë kanë bërë me Romën, të jetë thyer. Roma dhe aleatët e saj pastaj do të kenë dërguar trupat e tyre për të shkatërruar tërë Judejtë që kanë frikë nga Perëndia dhe që janë në Fjalën. Por si ata të vijnë kundër qytetit për ta shkatërruar, qielli do të shfaqet shenja e Birit të njeriut me ushtritë e fuqishme të tij për të shkatërruar ata që shkatërrojnë tokën. Kur armiku është dëbuar, pastaj vjen Jezusi dhe përfaqëson 144000 që kanë me parë mrekullitë e tua të shpëtimit që realizohet në fuqinë e Tij. Por, kur ata shohin plagët e tij dhe duke e ditur se ai ishte deri në atë pikë i refuzuar, do të inkurajojë ata që të qajë në agoninë e terrorit dhe frikës, ashtu siç bënë vëllezërit e tyre të vjetër para se Jozefi në mënyrë befasuese është se me të vërtetë do të vritet. Por, ashtu si kishte thënë Jozefi: "Mos u zemëro me veten. Perëndia ishte në të gjithë këtë. Kjo është e gjitha e drejtë. Ai e bëri atë për të ruajtur jetën." Gjithashtu në qoftë se për të thënë, në mënyrë paqësore dhe me dashuri.

Pse hebrenjtë refuzojnë Jezusin? Në të gjithë këtë ishte Perëndia. Ajo ishte e vetmja mënyrë për të kryer që nusja pagane të besojë. Ai vdiq në kryq për të shpëtuar jetën e një kishë pagane.

Kështu, këto 144.000 janë të pakualifikuar. Zbulesa. 14, 4 quhen virgjëresha dhe të ndjekin Qengjin, kudo që Ai shkon. Fakti që ata nuk janë ndotur me femra tregon se ata janë eunukë (Mateu. 19, 12). Eunukët ishin kujdestarët e dhomës së nuses. Ata ishin shoqëruesit. Vini re se ata nuk do të ulen në fronin, por janë përpara fronit. Jo, ata nuk janë në anë të nuses, apo do të jetë në mbretërinë e lavdishme të mijëvjeçarit.

Dhe pastaj ne shohim se kur këto të fundit i bashkëpunëtorit Izraelit Zotit në dashuri dhe kur armiku është shkatërruar, Perëndia do të përgatisë malin e tij të shenjtë, Kopshti i tij të ri të Edenit, për nusen dhe shoqëruesit e saj për muajin e mjalitit mijë vjeçare në vend. Si Adami dhe Eva ishin në kopsht dhe nuk e kanë arritur një mijë vjet, tani do Jezusi Adamin tonë të fundit dhe Eva e tij (Kisha e vërtetë) për të përmbushur planin e të gjithë të Perëndisë.

Oh, sa përsërit Bibla. Skenat së shpejti si ajo do të përsëritet si Jozefi dhe vëllezërit e tij, sepse Jezusi po vjen së shpejti.

Duke përfunduar me llojin e Jozefite, dua të i kushtoj vëmendje për një gjë më shumë për këtë kohë të fundit. Mos harroni se Jozefi, si u paraqit para vëllezërve të tij, kur Benjamini nuk ishte me ta, duke folur përmes një përkthyesi edhe pse ai e dinte hebraishten me vëllezërit e tij ai foli në

mëngjes të përjetshme dhe qetësi. Të gjitha atëherë do të bien në gjunjë, sepse është shkruar:

“Pra, Perëndisë që e lartësoi dhe i dha një emër që është përmbi çdo emër: që emri i Jezusit çdo gjë qiellore, tokësore dhe ujore.

Dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti është Zot, për lavdi të Perëndisë Atë.”

Filipianëve 2, 9 - 11.

Megjithatë, vëreni një shpallje të lavdishme në këtë lloj të Jozefit. Jozefi, ndërsa ai ishte në Egjipt, mori një nuse pagane dhe nëpërmjet saj mori një familje me dy djem, Efraimit dhe të Manasit. Jozefi pyeti babanë e tij për të bekuar të dy djemtë. I vendosi në frontin e Jakobit që Manasi, i parëlinduri, ishte me të drejtën e Jakobit dhe Efraimin në të majtë. Kur Jakobi për të bekuar, kryqëzoi duart e tij në mënyrë që dora e djathtë ra në më të voglit. Jozefi bërtiti: “Në asnjë mënyrë, Babi, ky është i parëlinduri yt e drejtë.” Por Jakobi tha: “Perëndia është duke kryqëzuar duart e mia.” Këtu në llojin shohim se bekimi që i përkiste parëlindurit (hebre) të riut ditë (pagane) me anë të kryqit (duart e kryqëzuara) të Zotit Jezu Krisht. Bekimi vjen me anë të kryqit. Gal. 3, 13 - 14: “Krishti na shpërbleu prej mallkimit të Ligjit duke u bërë Ai vetë Mallkim - sepse është shkruar: 'I mallkuar është gjithkush varet në kryq', që përmbi paganë të arrijë bekimi i Abrahamit në Krishtin Jezus: që Premtimin - Shpirtin Shenjt - ta marrim me anë të fesë.” Bekimi i Abrahamit erdhi me anë të kryqit para johebrenjve. Hebrjtë e kishin refuzuar kryqin, pra, Jezusi mori nuse pagane.

Tani, përsëri në historinë e takimit të Jozefit me vëllezërit e tij. Mos harroni se ata erdhën të gjithë vëllezërit. Jozefi e dinte dhe insistoi që para tij të gjithë vëllezërit e gjejnë veten, përndryshe ata nuk do të mund të zbuloheshin. Më në fund ata e sollën atë që i mungonte, Beniaminin. Është Beniamini, vëllanë e Jozefit, i preku zemrën e tij. Kur Jozefi ynë, Jezus, të vijnë për njerëzit janë ata që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe që u kthyen në Palestinë, zemra e tij do të hiqet kurrë. Beniamini tipizon të 144.000 izraelitëve nga e gjithë bota të cilët janë kthyer në Palestinë pas shpengimin e tyre. Ata do të qëndrojnë aty e gatshme të pranojë Atë, i cili saktë e di se është jeta e përjetshme. Ata do të thonë: “Ky është Perëndia ynë, të cilit ne jemi duke pritur për të.” Atëherë do të shohin atë që e kanë tejshpuar. Do të bërtasin me habi: “Ku ka si këto plagë të tmerrshme Si ndodhi?” Unë do të ankohem dhe qaj, çdo familje për vete, të gjithëve sidomos në agoninë e pikëllimit.

Ku është, pra, do të jetë një kishë pagan deri sa Jezusi është bërë i njohur për të vëllezërvë të tij? Mos harroni se nusja e Jozefit me dy fëmijët ishin në pallat, siç e kishte urdhëruar Jozefi: “Le të gjithë do të më lënë Bleni të gjithë nga unë.” Kështu nusja pagane ishte fshehur në shtëpinë e

fshehur më parë. Kështu, zbulimi nuk është vetëm shpallja e Personit të Krishtit, por kjo është zbulesa e ardhmja e tij në vijim të “Shtatë epokave të kishës”.

Rëndësia e shpalljes me anë të Shpirtit nuk mund të theksohet si besimtar shumë i vërtetë. Zbulesa është më e rëndësishme se sa ju mund të kuptojeni. Megjithatë, unë nuk jam duke folur për librin e Zbulesës dhe ju. Raportuar një zbulesë totale. Është jashtëzakonisht e rëndësishme për kishën. A ju kujtohet në kapitullin e 16-të Mateut ku Jezusi pyet dishepujt e tij këtë pyetje:

“Ajo që njerëzit thonë për mua, bir njeriu?”

Dhe ata thanë: 'Disa thonë se jam Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, Jeremia, ose një nga profetët.'

Ai u tha atyre: 'Dhe ju Çfarë do të thoni, kush jam unë?'

Dhe që përputhen me atë, Simon Pjetri i tha: 'Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë.'

Jezusi u përgjigj dhe tha: 'I bekuar je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse ju nuk zbuluat vetëm mishin dhe gjakun, por Atin tim që është në qiej.

Unë them: 'Ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën e Tij dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë.’”

Katolikët thonë se kisha ishte ndërtuar mbi Pjetrin, megjithatë, është e vërtetë fizike se si mundet Perëndia të ndërtojë kishën në të. Perëndia nuk mund të ndërtojë kishën e tij në një njeri i lindur në mëkat. Dhe kjo nuk ishte edhe një shkëmb që ishte atje në mënyrë që Zoti ka shenjtëruar shkëmbin në këtë vend. Ajo nuk është e jo si protestantët që thonë se kisha është ndërtuar mbi Jezusin e ajo ishte ZBULESA. Lexoni atë, siç është shkruar: “Mishi dhe gjaku nuk ta zbuloi, por për zbulimin Ati im, dhe mbi këtë shkëmb unë do të (Zbulesa) ndërtoj kishën tuaj.” Kisha është ndërtuar mbi Zbulesës, “Kështu thotë Zoti”.

Si Abeli që dinte se çfarë të bënte për të marrë e të ofruar flijimin e duhur ndaj Perëndisë? Me anë të besimit ai mori zbulesën e gjakut. Kaini nuk e ka marrë një zbulesë të tillë (edhe pse ai kishte një urdhërim) në mënyrë që ai nuk mund të sakrifikojë sakrificën e duhur. Dallimi ishte në zbulesën e Zotit dhe atë që ai e dha jetën e përjetshme si Abeli. Pra, ju mund të merrni atë që thotë pastori, apo atë që është mësuar në seminare, dhe edhe pse ju mund të keni për të mësuar, për aq kohë sa juve Zoti nuk do të ju tregojë se Jezusi është Krishti, dhe se është gjaku që na bën të pastër dhe që Perëndia është Shpëtimtari juaj, ju kurrë nuk do të keni jetë të përjetshme. Dhe që e bën një zbulim shpirtëror.

Pra, kam thënë se ky libër i Zbulesës është libër i shpalljes së Jezusit dhe çfarë ai është duke bërë në kisha për ato shtatë epokat. Kjo ishte një zbulesë për shkak se ata vetë dishepujt nuk e kuptuan këto të vërteta të

regjistruara. Ajo që ata nuk e kanë parë janë zbuluar. Ju kujtohet që erdhën te Jezusi në librin e Veprave dhe e pyetën: "'A do të rivendosësh në këtë kohë mbretërinë e Izraelit?' Ai tha: 'Nuk është për ju të dini kohët dhe momentet.'" Këta janë njerëz dhe ende mendonin se Jezusi kishte një mbretëri tokësore. Megjithatë, ai kishte për të ndërtuar një mbretëri shpirtërore. Edhe ata, nuk ai, nuk mund të më thoni në lidhje me pozicionin tuaj në të, sepse atij Ati ende nuk i është zbuluar. Por tani, pas vdekjes dhe ringjalljes së Tij, në këtë periudhë të caktuar kohe të ndërmjetësimit të tij, shërbim, mund të vë në dukje Gjoni, këtu në këtë zbulesë. Vehtja, çfarë lavdia e Tij dhe prania në kishë do të thotë dhe të bëjë.

Në këtë zbulesë Ai na tregon se çfarë lloj vendi kanë mëkatarët. Tregon se si do të veprojnë me mëkatarët dhe do ti hedhin ato në liqenin e zjarrit. Zbulon fundin e mëkatarëve që ndjekin Satanin. Dhe Satani e urren atë.

A keni vënë re ndonjëherë se si djalli i urren dy librat e Biblës më shumë se çdo tjetër? Ai gjithmonë sulmon, nëpërmjet teologëve liberale dhe shkencëtarët që e quajnë, libri i Zanafillës dhe libri i Zbulesës. Në të dyja këto libra gjejmë origjinën e Satanit, rrugët e tij të tmerrshme dhe shkatërrimin e tij. Kjo është arsyeja pse ata sulmojnë. Ai urren të jetë i ekspozuar, dhe në këto libra është zbuluar pikërisht ashtu si është. Jezui tha Satanit: "Ai nuk ka interes në mua dhe unë nuk kam asnjë interes në të." Djalli do të donte për të provuar të kundërtën, por nuk mund, pra, duke bërë gjithçka që mundet për të shkatërruar besimin në Fjalën. Por kur kisha nuk beson Satanin dhe beson zbulesën e Fjalës së Shpirtit, dyert e ferrit nuk mund ta mundin atë.

Më lejoni të them diçka këtu nga ministria ime, në qoftë se ju nuk do mendoni. Ju, të gjithë e dimë, se kjo dhuratë në jetën time është e mbinatyrshme. Kjo është një dhuratë që Fryma e Shenjtë mund të depërtojë sëmundjet dhe mendimet e zemrave njerëzore dhe gjëra të tjera të fshehura që vetëm Perëndia mund të njohë dhe pastaj ne i zbulojmë ato. Unë do të doja që ju të qëndroni me mua dhe të shohim fytyrat e njerëzve kur Satani e di se ai do të zbulohet. Sigurisht, unë nuk jam duke folur për njerëzit. Por Satani mori jetën e tyre me anë të mëkatit, indiferencës, dhe sëmundjet. Por ju duhet të shikoni fytyrat e tyre. Satani e di se ai do të zbulohet dhe do të dalë me ndryshimet më të çuditshme të shprehjeve të fytyrës të njerëzve. Frika që ka Satani. Ai e di se Fryma e Perëndisë është për njerëzit e shpallur dhe e prish punën e tij. Kjo është arsyeja pse ai aq urren këto takime. Satani e urren kur ju përmendeni atyre emrat. Pra, çfarë është ajo? Nuk është mendje lexim, nuk është telepati, as nuk është kthimi. Kjo është një zbulesë nga Fryma e Shenjtë. Kjo është e vetmja mënyrë që unë mund të di. Natyrisht, mendja fizike do të thërrasë atë asgjë, por të Shpirtit të Shenjtë.

Ai mund të shërojë të sëmurët, të kryejë mrekulli dhe profetizojnë të ardhmen, kanë një vizion dhe për t'i interpretuar ato. Kjo nuk ishte një arsye për ta urrejtur atë, por ata e urrenin dhe si vëllezërit e Jozefit, dhe këta e urren pa shkak.

Pra, mos harroni se bijtë e Jakobit si kishin vepruar me Jozefin. Ata e hodhën në një gropë. Ata morën mantelin e tij të gjallë të cilën ia dha atij ati, dhe të zhytur në gjakun që tia tregojnë babait mendimi se djali vrau disa kafshë. Ata e shitën atë disa tregtarëve të skllëvërve që e shpunë Jozefin në Egjipt, por pas një kohë aftësia e tij profetike kishte tërhequr vëmendjen e Faraonit dhe ai u lartësua në të dhathtën e Faraonit me autoritetin e tillë që askush nuk mund të afrohet te Faraoni përvec Jozefit.

Konsiderojnë jetën e Jozefit, ndërsa ai ishte në Egjipt, sepse këtu e shohim atë si llojin e përsosur e Krishtit. Kur ai ishte në shtëpinë e faraonit, ai ishte akuzuar në mënyrë të rreme, dënohet dhe u burgos për asnjë arsye, ashtu si ata vepruan me Jezusin. Në burg ai interpretoi kryekupëmbajtësi ëndërr dhe bukëpjekësi që ishin të burgosur bashkë me të. Shërbetori u soll përsëri në jetë, dhe të tjerët u dënuan me vdekje. Krishti u burgos në kryq, i braktisur nga Perëndia dhe njerëzit. Në çdo anë ishte një hajdut - një ka vdekur, shpirtërisht, dhe një jetë tjetër ditë. I vini re, kur Jezusi u hoq nga kryqi, ai ishte ngritur deri në qiell dhe tani ulet në të dhathtën e Zotit, Shpirti i Madh dhe askush nuk mund të vijë tek Perëndia vetëm nëpërmjet Tij. Është një ndërmjetësue midis Perëndisë dhe njerëzve, dhe Ai është e gjitha që ju nevojitet. Jo Marija e as shenjtoret, vetëm Jezusi.

Duke vazhduar me këtë lloj që ne të gjetëm te Jozefi, vini re se si çdo gjë ka bërë në Egjipt. Puna e tij e parë me komandantin e ka bërë të mbarë. Edhe burg mbarësi. Kur Jezusi të kthehet, shkretëtira do të lulëzojë si trëndafili. Ai është "Biri i prosperitetit". Si jo një herë kur nuk ka mbarësi si ajo me Jozefin, kështu që nuk vjen një kohë e përfitimit të tillë në vend që bota nuk e kishte parë. Secili prej nesh mund të ulej nën fikun e vet dhe të qeshim dhe të gëzohemi dhe të jetojnë përgjithmonë në praninë e Tij. Në praninë e Tij është gëzim dhe lumturia e tij përgjithmonë. Falë Zotit.

Vini re tani që kudo Jozefi shkoi, ardhja e tij u njoftua atu. Populli e brohoriste: "Ra në gjunjë para Jozefit!" Pa marrë parasysh se çfarë njeriu ka punuar, kur të fryhet në Sur, ra në gjunjë për të. Ndoshta ai kishte ishte shitur diçka në rrugë, duke arritur para, megjithatë, ai kishte për të dalë dhe të bie në gjunjë, kur ai u ndal. Se ai ishte një kontraktor ose një që aktor është dashur të ndërpresë lojën e tyre dhe të bie në gjunjë para Jozefit kur prania e tij u njoftua duke bërë thirrje dhe bori. Dhe një nga këto ditë çdo gjë në kohë do të ndalet kur i ra borisë së Perëndisë, dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen dhe të agimit të shkëlqimit në

të tilla si paguajnë Hadad-rimonit në luginat e Megidos dhe vendi do të pikëllohet, çdo familje për vete, familja e Davidit për vete, bashkëshortet e tyre për vete; familja e Natanit për vete, dhe bashkëshortet e tyre për vete...", dhe çdo shtëpi sidomos kur të vijë në retë e lavdisë në ardhjen e tij të dytë. Këto Judenjtë që e tejshpuan do të shihni Atë ashtu siç është thënë në një Shkrim: "Ku e keni marrë këto plagë?" Dhe Ai thotë: "Në shtëpinë e miqve të mi." Jo vetëm që do të jetë kjo një kohë e zisë për Judenjtë që e refuzuan Atë si Mesia, por kjo do të jetë një kohë zie për ata që kishin mbetur nga johebrenjtë që kanë refuzuar Atë si Shpëtimtarin e ditës.

Nuk do të jetë vetëm ditë e zisë dhe e qarjes. Virgjëreshat nga gjumi do të ankojnë. Ata përfaqësojnë kishën që nuk pranoi të marrë vaj (simbol i Shpirtit të Shenjtë) në llambat e tyre (simbol të autoritetit), derisa ajo ishte tepër vonë. Jo se ata ishin njerëz të këqinj. Ata ishin "virgjëresha", dhe kjo tregon një rend të lartë moral. Por ata nuk kanë vaj në llambat e tyre, por ata ishin hedhur ku ishte e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.

Gjejmë një gjë të tillë në Zanafilla, kreu 45, ku Jozefi i takon vëllezërit e vet në Egjipt dhe ju shfaqet se kush është. Zanafilla 45, 1 - 7: "Jozefi s'mundi më të përmbahej para të gjithë të pranishmëve, prandaj edhe bërtiti: 'Dilni përjashta të gjithë!' Askush nuk ishte pranë kur iu dëftua vëllezërve të vet. Por, shpërtheu në vaj e dënësje aq sa e dëgjuan egjiptianët dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së faraonit. Jozefi u tha vëllezërve të vet: 'Unë jam Jozefi! Po a e kam ende gjallë tim atë?' Por, vëllezërit nuk ishin në gjendje t'i përgjigjin prej tmerrit të madh që i kishte pushtuar. Por, ai u tha me butësi: 'Afrohuni pranë meje, ju lutem.' E kur iu aftuan pranë: 'Unë jam - thoshte - Jozefi, vëllai juaj, që e shitët në Egjipt. Mos u trishtoni! As mos t'ju duket rëndë pse më shitët në këto anë! Hyji më dërgoi para jush për shpëtimin tuaj në Egjipt. Sepse është viti i dytë që kur filloi uria në vend dhe mbeten edhe pesë vjet të tjera në të cilat as nuk do të lëvrohet as nuk do të korret. Andaj vetë Hyji më dërgoi këtu para jush që ju të mbeten gjallë përmbi dhe e të shpëtojë jeta juaj për shpëtim të madh.'"

Pra, unë nuk pajtohem se ju keni një të mirë të vërtetë me Zakaria 12. Kur krahasojmë dy, ne kemi për të marrë plotësisht të saktën.

Kur Jozefi ishte shumë i ri, vëllezërit e urrenin. Pse ishte i urryer nga vëllezërit? Prandaj sepse kjo ishte Biblike. Ai nuk mund të ndihmojë për të parë atë vizion, edhe ai nuk mund të ndihmojë në atë që ai e në kishte ëndrrat dhe interpretimin e tyre. Ajo ishte në të. Ai nuk mund të shfaqte asgjë përveç asaj që ishte në të. Prandaj, kur vëllezërit e tij e urrenin, ishte për asnjë arsye. Por, babai i tij e donte. Babai i tij ishte një profet dhe ai e kuptonte. Kjo e bën një lloj të përsosur e Krishtit. Perëndia Ati e ka dashur Birin, por vëllezërit (skribët dhe farisenjtë) e urrenin Atë sepse

Më lejoni t'ju tregoj një arsye tjetër pse Satani urren këtë libër të kishës që është Zbulesa. Ai e di se Jezus Krishti është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë, dhe se Ai nuk ndryshon. Ai e di shumë më mirë se nëntëdhjetë përqind të teologëve këtë libër. Ai e di se prej Perëndisë është i pandryshueshëm në natyrën e Tij, se Ai është i pandryshueshëm dhe në mënyra të tyre. Prandaj, Satani e di me siguri se kisha origjinale është me fuqinë e Perëndisë (Marku Kapitulli 16 në veprim) Kisha e vërtetë për të cilën Jezusi pohoi se është e tij. Çdo gjë tjetër është false. Duhet të jetë.

Pra, mos harroni këtë. Krishti është Kisha e vërtetë, është vazhdim i librit të Veprave. Por libri i Zbulesës tregon se fryma e antikrishtit që do të vijë në kishë dhe të sulmojë, duke e bërë të vakët, formal dhe të pafuqishëm. Ajo ekspozon Satanin, duke zbuluar veprat e tij (tentim shkatërrimin e popullit të Perëndisë dhe për të hedhur dyshime mbi Fjalën e Perëndisë) deri në kohën kur ajo është hedhur në liqenin e zjarrit. Ai luftoi kundër tij. Ai nuk mund të durojë atë. Ai e di se në qoftë se njerëzit të marrin zbulesën e vërtetë të kishës së vërtetë dhe çfarë është, atë që qëndron dhe se ajo mund të bëjë më shumë punë, ajo do të jetë një ushtri e pamposhtur. Nëse ju merrni një zbulesë e vërtetë të dy shpirtave në kontekstin e kishës së krishterë dhe Fryma e Perëndisë të depërtojnë dhe të rezistojnë frymën e antikrishtit, Satani do të jetë i pafuqishëm para saj. Ai do, pa dyshim, të parandalohet sot si kur Krishti që përballoi çdo përpjekje për të kapërcyer atë në shkretëtirë të tij. Po, Satani e urren Zbulesën. Por ne e duam atë. Me zbulesën e vërtetë në jetën tonë dyert e ferrit nuk mund të fitojnë kundër nesh, por ne do t'i mundim.

Mos harroni se unë jam, në fillim të këtij postimi, përmendur se ky libër do të studiojë zbulesën e vërtetë të Jezusit në kishë dhe veprimin e tij në epokat e ardhshme. Unë pastaj do të përmendi se ai kishte nevojë për Frymën e Shenjtë për të na dhënë zbulesën ose përndryshe do të dështojmë për të marrë shpëtimin. Duke lidhur këto dy mendime ju do të shihni se ajo nuk është e mjaftueshme dhe se vetëm studimi i përbashkët dhe reflektimi te ky libër bëhet e vërtetë. Ajo merr veprimin e Shpirtit të Shenjtë. Kjo do të thotë se ky libër nuk mund t'i jepet askujt tjetër përveç të veçantëve. Atë e merr dikush me njohuri profetike. Është e nevojshme që të jetë në gjendje për të dëgjuar fjalët nga Perëndia. Ajo merr mësim të mbinatyrshme, jo vetëm studiues i cili bën krahasim varg për varg, edhe pse kjo është e mirë. Por misteri kërkon mësimin e Shpirtit, ose ajo kurrë nuk bëhet e qartë. Si ju, duhet vetëm për të dëgjuar nga Perëndia dhe për të hapur zemrat dhe të dorëzoheni për të Shpirtit për të dëgjuar dhe do ta dini.

Siç thashë, ky libër (Zbulesa) është përfundimi i Shkrimeve. Madje edhe të vendosur në vendin e duhur në kanunin e Shkrimit - në fund. Tani ju e kuptoni se pse është thënë se të gjithë janë të bekuar që e lexojnë atë, ose dëgjuar. Unë mund ta kuptoj se pse ata që e shtojnë ose të marrë

edhe qoftë një sjkronjë nga ajo, do të jetë i dënuar. Ajo duhet të jetë kështu, sepse dikush mund të shtoni ose të zbres një zbulim të përsosur të Perëndisë dhe humbjen e armikut? Është e thjeshtë. Asgjë nuk ka një forcë të tillë të fituar si zbulesën e Fjalës. Ju shikoni, në vargun e tretë u shpall një bekim për ata që paguajnë vëmendje të veçantë për këtë libër. Unë mendoj se kjo tregon për zakonet të Dhiatës së Vjetër, në të cilën komuniteti e priftërinjtë fillonin çdo mëngjes duke lexuar Fjalën. Ju shikoni, shumë prej tyre nuk mund të lexonin, në mënyrë që ata kanë për të lexuar priftërinjtë. Sa kohë që ajo ishte Fjala, ishte i pranishëm bekimi. Nuk kishte rëndësi nëse ajo është lexuar apo dëgjuar.

"(Disa) koha është afër." Para kohe nuk ishte afër. Mënçuria dhe planin e Perëndisë kjo zbulesë kaq i fuqishëm (edhe pse i njohur plotësisht te Perëndia) nuk do të mund të dalë deri atëherë. Kjo menjëherë zbulon parim - zbulesa e Perëndisë për të gjitha kohërat mund të vijë vetëm në ato ditë dhe në kohë të caktuara. Shikoni në historinë e Izraelit. Shpallja e Zotit të Moisiut, erdhi vetëm në kohë të caktuara të historisë, pra, më saktë, nuk është kur njerëzit e thirrën Perëndinë. Vetë Jezusi erdhi në kohën e duhur, ai që ishte krejtësisht Zbulesa e Hyjnisë. Dhe në këtë moshë (Laodicean) zbulesa e Perëndisë do të vijë në kohën e vet. Kjo nuk do të hezitojë, edhe vonojë. Mendoni për këtë dhe t'i kushtojëni vëmendje, sepse sot jemi në kohën e mbarimit.

PËRSHËNDETJE

Zbulesa. 1, 4 - 6:

"Gjoni, shtatë kishave në Azi: hir për ju dhe paqe nga ai që është dhe që ishte dhe që do të vijë, dhe nga të shtatë frymërat që janë përpara fronit të tij, dhe nga Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i Parilinduri nga të vdekurit dhe prijësi i mbretërve të dheut: të atij që na deshi dhe gjaku i tij na lau nga mëkatet tona dhe na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve. Amen".

Fjala Asia është në fakt Azia e Vogël. Kjo është një zonë e vogël e vendit, afërsisht madhësinë e Indiana. Shtatë nga kishat lokale janë zgjedhur veçanërisht në mesin e të gjitha kishave të tjera për shkak të karakteristikave të tyre, dhe të njëjtat janë karakteristikat që kishte gjetur në k kohërat e njëpasnjëshme shekuj më vonë.

Shtatë Shpirtrat përpara fronit të Shpirtit që ishte në secilin nga të shtatë engjëjt duke u dhënë atyre kohën e tyre të shërbimit në të cilën çdo kishë kishte jetuar.

Pra, të gjitha këto terma: "Ai që është", "i cili ishte", "që vjen", "dëshmitari besnik", "i parë linduri nga të vdekurit", "Princ i mbretërve të dheut", "Alfa dhe Omega" dhe "Plotfuqishëm" titujt dhe përshkrimet e të njëjtit Person i cili është nga Zoti Jezu Krishti, ai që na lau nga mëkatet

vërtetën. Ndërmjetësimi dhe kërkimi. Priftërinjtë dhe mbretërit e Perëndisë tonë. Nuk është çudi se bota nuk është tërhequ r, dhe ne jemi një popull i veçantë, të zellshëm në vepra të mira. Ne ishim të ri-krijuar në Atë që të jetë si fëmijë të Atit tonë.

ZOTI QË VJEN

Zbulesa. 1, 7:

"Ja, ai vjen me retë dhe do ta shohë atë çdo sy, edhe ata që e tejshpuan; dhe do të vajtojnë për shkak të Tij të gjitha fiset e tokës. Po. Amen!"

Ai po vjen. Jezusi të vijë. Perëndia vjen. Profeti vjen. Prifti dhe Mbreti po vjen. Të gjitha në të gjitha atje. Po, Zot Jezus, Eja shpejt. Amen.

Ai po vjen. Ai është duke ardhur në re, retë e lavdisë si kur ai ishte në Malin e Shpërfytyrimit dhe e tij shkëlqeu duke mbështjellë fuqinë e Perëndisë. Unë do të shoh atë në çdo sy. Kjo do të thotë se kjo nuk është Rrëmbimi. Kjo është kur të vijë të marrë vendin që i takon si dhe sundimtari i kësaj bote. Kjo është kur ata që e tejshpuan atë, besimin e tij, Kishës dhe doktrinën denominacionale të ankohen dhe të gjithë njerëzit do të mbajnë zi për shkak të frikës së Atij që është Fjala.

Kjo është historia e shpalljes Zakaria 12, 9 - 14. Zakaria profetizoi këtë rreth dy mijë e gjysmë vjet. Dhe kjo është vetëm ajo që ka ndodhur.

Dëgjoni: "Unë do të jetë në atë ditë që kam penguar për të shkatërruar të gjitha kombet që do të dalin kundër Jeruzalemit, dhe shtëpia e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalemit, unë do të përhap Frymën e hirit dhe të përgjërimit, do të vështrojnë drejt meje, drejt atij që kanë therur ..."

Pra, kur Ungjilli ju kthehet Judenjve? Pasi në ditën e johebrenjve. Ungjilli është gati për të shkuar përsëri te judenjtë. Oh, unë uroj që ju mund të them vetëm diçka që do të ndodhë së shpejti, pikërisht në ditët tona. Gjë e madhe që do të ndodhë së shpejti do të vazhdojë në Zbulesa 11 dhe marr ato dy dëshmitarë, dy profetë, Moisiu dhe Elia, duke u kthyer përsëri në Ungjillin judenjve. Ne jemi të gatshëm për të. Çdo gjë është në vend. Si judenjtë sollën mesazhin paganëve, ashtu si ajo do t'ju kompensojë për Judenjtë dhe Johebrenjtë dhe do të vijnë Supozimi.

Pra, mbani mend se çfarë lexojmë në Zbulesa dhe në profetimin e Zakarias. Të dy vijnë menjëherë pas pikëllimit. Kisha e të Parë lindurit nuk kalonë nëpër probleme. Ne e dimë se. Bibla gjithashtu na mëson.

Në atë kohë, ai thotë se Perëndia do të përhap Frymën time mbi shtëpinë e Izraelit. Ky është i njëjti Shpirt i cili u derdh mbi johebrenjtë në ditën e tyre. "Unë do të vështrojë drejt meje, drejt atij që kanë therur; do të pikëllohen për të, ashtu si qahet për një bir të vetëm, me hidhërim do të pikëllohem për të. Atë ditë do të ketë një rrogë të madhe në Jerusalem,

“Kush do të akuzojë të zgjedhurit? Zoti justifikon Perëndisë (na shpall të drejtë). Kush dënon? Krishti vdiq ...”

Romakëve. 8, 33 - 34.

Atje, Vdekja e tij na dha gjakun. Gjaku që u lehtësuam. Tani nuk ka asnjë dënim. Si mund të jetë? Nuk ka asgjë për të cilat janë dënuar, sepse gjaku ynë lirohet nga mëkati. Ne jemi të lirë, pa u bërë fajtor. Mos dëgjoni njeriun, dëgjojnë Fjalën. Ju liroheni nga gjaku.

Pra, nuk do të ri-lidhin traditat dhe besimet e kishës dhe organizatave. Mos u mashtroni duke dëgjuar ata që e mohojnë fuqinë e Fjalës dhe mohojnë që Jezusi shpëton, shëronë, mbush me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi. Ju jeni njerëzit e lirë të Perëndisë, liroheni me gjakun e tij. Nëse jeni ende duke u mbështetur në besimin e tyre në besimet e kishës dhe besimeve, sigurisht provat që kanë humbur besimin tuaj në Fjalën.

MBRETËR DHE PRIFTËRINJ

Zbulesa. 1, 6:

“Ata nga ne bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë dhe Atin e tij, atij i goftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve. Amen.”

“Ai na ka bërë!” Oh, nuk janë të vërteta të caktuara që ne kemi nevojë për të theksuar. Kjo është një prej tyre. Ai! Ai na ka dhënë! Shpëtimi është puna e tij. Shpëtimi i përket Zotit. Ai na ka shpenguar për një qëllim. Ai na ka blerë për këtë qëllim. Ne jemi mbretër, mbretër shpirtërorë. Oh, ne do të jemi mbretërit e dheut me të kur ai ulet mbi fronin e tij. Por tani ne jemi mbretër shpirtërorë dhe do të sundojë mbi fushën shpirtërore.

Në Romakëve. 5, 17 thotë:

“Kështu, pra, nëse me anë të mëkatit të një njeriu të vetëm, mbretëroi vdekja - për shkak të një njeriu të vetëm - me më shumë arsye do të mbretërojnë në jetë ata që marrin begatinë e pamasë të hirit e të dhuratës së drejtësisë nëpër një të vetmin - Jezus Krishtin.”

Dhe në Kolosianëve 1, 13:

“Ai na nxori nga pushteti i errësirës dhe e solli në mbretërinë (mbretërimin) e Birit të tij të dashur.”

Tani për tani ne mbretërojnë me Krishtin, që ka pushtet mbi mëkatin, botën, të trupit, duke shfaqur lavdërimin dhe lavdinë, duke treguar atë, sepse ajo është Krishti në ne, që do dhe të veprojë në përputhje me kënaqësinë e Tij. Po, me të vërtetë, ne edhe tani posedojnë vendet qiellore në Krishtin Jezus.

“Dhe na priftërinjtë jemi bërë.” Po, priftërinjtë Atë, duke ofruar falënderim dedikuar shpëtimeve shpirtërore e shpenzimeve jetën e tyre si një sakrificë të këndshme për të. Festimi ku adhurojnë në frymë dhe në të

tona në gjakun e tij.

Fryma e Perëndisë tek Gjoni shprehet se do të vë në dukje hyjninë e Lartë e Jezus Krishtit dhe zbuloi hyjninë si një Zot. Sot nuk është një gabim i madh se ka tre Perëndi, në vend të një. Ky zbulim, që vetë Jezusi ia dha Gjoni, korrigjon këtë gabim. Jo se ka tre Perëndi, por një Perëndi me tre shërbime. Nuk është një Perëndi me tre tituj: Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë. Ky është një zbulim i fuqishëm kur ishte kisha e hershme dhe çfarë duhet të rikthehet në këtë ditë të fundit, së bashku me të drejtë kur thoshte pagëzimin e ujit.

Megjithatë, teologët modernë nuk do të bien dakord me mua, sepse kjo është ajo që ata shkruan në një revistë të madhe të krishterë: “Kjo doktrinë (Triniteti) është në zemër dhe thelbi i Dhiatës së Vjetër Asgjë më pak nuk është në zemër dhe thelbi i Dhiatës së Dhiatës së Re, si dhe të Dhiatës së vjetër, në kundërshtim me mendimin se ka më shumë se një Perëndi. Megjithatë, Dhiata e re me qartësi të barabartë mëson se Ati është Perëndi, që Biri i Perëndisë dhe se Fryma e Shenjtë është Perëndia, dhe se këta të tre nuk janë tri aspekte të të njëjtit person, por tre persona të cilët janë në një marrëdhënie të vërtetë personale me njëri-tjetrin. Këtu kemi doktrinën e madhe të tre persona, por një Perëndi.”

Ata gjithashtu thonë: “Perëndia, Biblën, jo vetëm një person, por ai është tre persona në një Perëndi Kjo është misteri i madh i Trinitetit.”

Po, e drejtë. Si mund të jenë tre persona në një Zot? Jo vetëm që nuk është në Shkrime, por kjo tregon një mungesë të arsyetimit inteligjente. Tre persona veçantë, edhe pse substancë të njëjtë, të tre perëndi, ose gjuha e ka humbur plotësisht kuptimin e saj.

Vetëm të dëgjojnë për këto fjalë përsëri: “Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi,” thotë Zoti, “që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfuqishmi.” Ky është qielli! Kjo nuk është vetëm një profet, njeri. Ky është Perëndia! Dhe kjo nuk është një zbulim i tre zotat, por zbulimi i një Zoti, i Plotfuqishmi.

Në fillim, kisha nuk besonte në tre zotat. Jo nuk mund të gjejnë një mënyrë për të besimit në mesin e apostujve. Ajo ishte vetëm pasi epoka apostolike erdhi në këtë teori, dhe në të vërtetë të bëhet objekt diskutimi dhe doktrinën themelore të Këshillit të Nikesë. Doktrina e Hyjnisë ka shkaktuar një çarje në dy drejtime të Nikesë. Dhe nga kjo ndarje erdhi rreth dy ekstremet. Disa prej tyre në fakt shkuan në politeizëm, duke besuar në tre zotat, ndërsa të tjerët shkuan në unitarianizëm. Sigurisht ajo mori disa kohë për këtë që të ndodhë, por kjo ka ndodhur dhe këtë që e kemi sot. Por Zbulesa kishat përmes Gjoni nga Frymësia ishte: “Unë jam Zoti Jezus Krisht dhe jam perëndia. Nuk ka Perëndi tjetër.” Dhe ai vuri vulën e tij në këtë me anë të Zbulesës.

Konsideroni këtë: kush ishte babai i Jezusit? Mateu. 1, 18 thotë: “Ajo u

gjend shtatzëne nga Shpirti i Shenjtë.” Dhe vetë Jezusi shpalli se ishte Perëndia Ati i Tij. Perëndia Atë dhe Perëndia Fryma e Shenjtë, sa shpesh shprehin këto kushte, të bëjë Atin dhe Shpirtin një. Në të vërtetë, ata e bëjnë, dhe janë apo duhet ndryshe, Jezusi kishte dy të parët. Por, njoftim që Jezusi tha se Ai dhe Ati i Tij ishin një - jo dy. Kjo e bën një Perëndi.

Që kjo është një e vërtetë historike dhe biblike, njerëzit të pyesin veten Ku ata erdhën nga tre. Ajo ka bërë doktrinën themelore e Këshillit të Nikesë në 325 pas Krishtit. Ky trinitet (një fjalë absolutisht jobiblike) është i bazuar në politeizmin romak. Romakët kishin shumë perëndi të cilëve ishin duke u lutur. Ata gjithashtu u luteshin për paraardhësit si ndërmjetësues. Ajo ishte vetëm një hap drejt duke i dhënë emra të rinj perëndive të vjetra, kështu që ne në të shenjtoreve të tingëllojë shumë biblike. Kështu, në vend të Jupiterit, Venusit, Marsit, etj, ne kemi Palin, Pjetrin, Kristoferin, etj, etj. Ata nuk mund të bëjnë që feja e tyre pagane të përfundon me vetëm një Perëndi, por ajo ishte e ndarë në tre, dhe qirinj të bërë për ndërmjetësime të tilla si paraardhësit e tyre u bënë ndërmjetësues.

Që atëherë njerëzit nuk kanë arritur të kuptojnë se ka vetëm një Perëndi me tre funksione apo publikime. Ata e dinë se sipas Shkrimeve ka vetëm një Perëndi, por ata u përpoqën për të bërë një teori fantastike se Zoti është si një kalem i rrushit: tre persona me të njëjtën Hyjni që ne të gjithë në mënyrë të barabartë ndajnë. Por këtu te Zbulesa thotë në mënyrë të qartë Jezusi: “Ai që është”, “Ajo që ishte” dhe “Ai që do të vijë”. “Ai është Alfa dhe Omega”, që do të thotë se Ai është “A deri Zh” apo të gjithë atë. Ai është çdo gjë - i Plotfuqishmi. Ai është trëndafili i Sharonit, ylli i ndritshëm i mëngjesit, një filiz i drejtë, Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë. Ai është Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm. Një, Zoti.

Tim. 3, 16 thotë: “S’ka dyshim, i madh është misteri i përshpirtërisë: Krishti u dëftua në natyrën e njeriut, u shfajësua me Shpirtin Shenjt, u vrojtua nga engjëjt, u predikua ndër paganë, u besua nga bota, u ngrit në lavdi.” Kështu thotë Bibla. Ajo nuk thotë asgjë këtu në lidhje me personin e parë, të dytë ose të tretë. Ajo thotë se Perëndia u shfaq në mish. një Zot. Kjo Një Zoti u shfaq në trup. Por Perëndia u bë në formë njerëzore se nuk ka bërë asnjë Zot tjetër. Ai ishte Zoti, i njëjti Perëndi. Kjo ishte një zbulim atëherë, dhe kjo është një zbulesë tani. Një Zot.

Le të kthehemi në Bibël dhe shikoni se çfarë ai ishte në fillim të shpalljes që ai ka dhënë për veten e Tij. Jehova i madh u duk në Izrael në një kolonë të zjarrtë. Si Engjëllit të besëlidhjes, Ai jetoi në atë kolonë e zjarrit dhe duke udhëhequr në të përditshme Izraelin. Në tempull Ai njoftoi ardhjen e tij me një re të madhe. Pastaj një ditë u shfaq në mish e Virgjëreshës që është përgatitur për të. Perëndia, i cili banoi mbi kampit të Izraelit, tashmë ka marrë një çadër prej mishi dhe banoi si një njeri mes

përbëri njësoj si Dhjatën tonë të Re. Pa asnjë dyshim, ne kemi sot një Fjalën e pagabueshme e Perëndisë dhe askush nuk guxon të marrë atë apo të saj për të shtuar. Por ne kemi nevojë për të njëjtën Fryma që ai ka dhënë për ne që është për të mësuar.

Oh, se si ne na duhet zbulesë nga Shpirti. Ne nuk kemi nevojë për një Bibël të re, ne nuk kemi nevojë për një përkthim të ri, edhe pse disa janë shumë të mira, dhe unë nuk jam kundër tyre, por ne kemi nevojë të zbulesës së Shpirtit. E falënderoj Perëndinë që ne mund të kemi atë që kemi nevojë, sepse Perëndia do të zbulojë Fjalën e Tij me anë të Frymës së tij.

Perëndia filloi Shpirtin e Tij për të dhënë zbulesë të vazhdueshme që i jep jetën dhe fitoren. Oh, në qoftë se kisha vetëm mori një zbulesë të freskët, dhe u bë e publikuar në Fjalën e gjallë, ne do të bëjmë vepra më të mëdha dhe të lëvdonim Perëndinë, Atin tonë në qiell.

SHKARKIMI NGA MËKATI

Zbulesa. 1, 5:

“Atij që na dhe në gjakun e tij të dashur na lau nga mëkatet tona.”

Fjala “larë” është në të vërtetë “zgjidhet”. “Në gjakun e tij na jemi të çliruar nga mëkatet tona.” A nuk është kjo e mrekullueshme? A jeni duke menduar ju shpirtërisht? A ti e kupton se? Ishte gjaku i tij që po liron tërësisht mëkatet tona. Kjo nuk ishte gjak njeriu. Ajo ishte gjaku i Perëndisë. Pjetri e quajti atë gjaku i Krishtit. Pali e quajti atë gjakun e Zotit dhe gjaku i Jezusit. Jo tre persona, por një person. Këtu përsëri kjo zbulesë, Një është Perëndia. Perëndia i plotfuqishëm, Zoti zbriti dhe është bërë trup te një virgjër dhe me anë të lindjes dhe u vendos në atë mënyrë që gjaku i Perëndisë mund të jetë ai që na çliron (plotësisht të na larguar) nga mëkatet tona dhe paraqet të panjollë para tij mbi të gjitha me gëzim të madh.

Do të ju pëlqen një lloj të Dhiatës së Vjetër? Le të kthehemi në Kopshtin e Edenit. Kur fama erdhi me lajmin e parë që djali, Adam, i humbur, në qoftë se Perëndia dërgoi engjëj? Është duke dërguar djalin e tij? U dërgua një të ngjashëm? Jo, ai vetë erdhi për të shpënuar atë djalin e humbur. Aleluja! Perëndia nuk e le planin e tij të shpëtimit në një tjetër. Ai besonte në vetvete. Perëndia u bë mish dhe banoi ndër ne dhe për të na shpënuar me veten. Ne jemi të shpëtuar nga “gjaku i Perëndisë.” Perëndia i përjetshëm kishte jetuar në trup të vdekshëm për të hequr mëkatën. Ai u bë Qengji për të derdhur gjakun e Tij dhe me të shkuan prapa velit.

Konsideroni këtë. Që nga ajo ishte gjaku i Perëndisë, ai është gjaku i përsosur. E pra, në qoftë se ne jemi në gjak i përsosur i cili çliron nga fuqia e skllavërisë dhe ndotja e mëkatit, atëherë zgjidhja është e përkryer dhe e plotë. Tani, pra, nuk ka asnjë dënim.

dr. Schonfield, një nga nxënësit më të shkëlqyer të, hulumtimi ka treguar për kënaqësinë e tij se Dhiata e Re u shkrua në të folurën e njerëzve që flisnin greqisht në atë kohë. Ai ngriti argumente të mira për besimet e tyre të bazuar në dokumente të ndryshme në dispozicion të tij. Por nga ana tjetër, ne kemi një tjetër nxënës të njohur të dr. Lamsai, i cili është i bindur se Dhiata e Re u shkrua në gjuhën aramaike, dhe historiani shkëlqyer Toynbee mbështet pretendimin e tij se armenishtja, dhe jo gjuha greke, kështu që ajo duket e mundur që Dhiata e re i parë është shkruar në gjuhën aramaike.

Megjithatë, para se të merrni shumë thellë detaje në këtë, le të lexojmë Biblën e Mbretit Xhejms përkthimin dhe përkthimin e dr. Lamsai. Për kënaqësinë tonë, në të dy gjejmë të njëjtat fjalë të habitshme, kështu që nuk ka asnjë ndryshim në përmbajtjen apo doktrinën. Edhe ne mund të konkludojmë që Perëndia ka lejuar këto dorëshkrime të reja të zbuluara dhe botimet e fundit të shkrimeve të njohur që do të vijnë para nesh për të provuar vërtetësinë e asaj që ne tashmë e kishim. Unë të gjeni se, edhe pse përkthyesit mund të luftojë kundër njëri-tjetrit, ky nuk është rasti me Njeshin në Atin.

Tani ju mund të shihni se ju nuk mund të bazoheni në interpretimin e hulumtuesve me njohuri të thella të gjuhës në të cilën është shkruar Bibla. Nëse ju ende nuk mund ta shihni atë, sepse mendja juaj është i mbuluar me traditën, këtu është një tjetër ilustrim të fundit. Askush nuk dyshon se skribët dhe farisenjtë dhe dijetarë të mëdhenj 33 vjet pas Krishtit, saktësisht i dinë rregullat e gramatikës dhe kuptimin e saktë të fjalës e cila është shkruar në Dhiatën e Vjetër, por pavarësisht nga aftësitë e tyre të jashtëzakonshme, humbin zbulesën e Fjalës së premtuar të Perëndisë shpallur në Birin. Ai ishte ekspozuar nga Zanafilla deri te Malakia, me kapituj të tërë të përkushtuar ndaj Tij dhe i tij shërbimit, por, përveç një pakice që janë ndriçuar nga Shpirti, ata kanë humbur atë tërësisht.

Tani kemi ardhur në përfundim, në përfundimin siç e kemi gjetur tashmë në Fjalën. Sa më shumë që ne besojmë se duhet të përpiqemi për të gjetur më të vjetrat dhe më të mirat për të marrë dorëshkrimet më të mira të Fjalës, ne kurrë nuk do të merrnim kuptimin e saj të vërtetë duke studiuar dhe krahasuar Shkrimet, për aq kohë sa ju jeni të sinqertë. Ajo do të marrë zbulesë nga Perëndia. Kjo është pikërisht ajo që Pali tha: "Unë jam duke thënë, por jo fjalët dhe mësimet nga urtësinë të popullit, por për të mësuara nga Fryma e Shenjtë." 1 Kor. 2, 15. Shpallja e vërtetë është Perëndia interpretuar Fjalën e Tij duke pranuar atë që u premtua.

Mos lejoni dikush të ketë keq interpretuar atë që kam thënë dhe të mendoj se unë nuk besoj në vlefshmërinë e Fjalëve, kjo është ajo që ne kemi tani. Unë besoj se Bibla është e saktë. Jezusi është plotësisht e garantuar vërtetësinë e Dhiatës së Vjetër, kur ai ishte këtu në tokë, dhe ai

njerëzve. Por ai ishte i njëjti Perëndi.

Bibla mëson se Perëndia ishte në Krishtin. Trupi ishte Jezusi. Tek Ai banonte gjithë plotësia e Hyjnisë së, trupore. Asgjë nuk mund të jetë më e qartë se kaq. Sekret i është. Por e vërteta e vërtetë - nuk mund të jetë më e qartë. Pra, në qoftë se ai nuk ka qenë tre persona, nuk mund të jetë tani tre. Një Zot: Dhe kjo i njëjti Perëndia u bë mish.

Jezusi tha: "Unë kam ardhur nga Perëndia dhe të shkoj (mbrapa) me Perëndinë." Gjoni 16, 27 - 28. Kjo është pikërisht ajo që ndodhi. Ai u zhduk nga faqja e dheut me anë të vdekjes, varrosjes, ringjalljes dhe ngjitjes. Atëherë me Palin u takuan në rrugën për në Damask dhe Ai i tha Pali: "Saul, Saul, përse më përndjek?" Pali tha: "Kush je ti, Zot?" Ai tha: "Unë jam Jezusi." Ai ishte një shtyllë e zjarrit, një dritë verbuese. Ai u kthye pikërisht ashtu siç ishte thënë. Kthehet në të njëjtën formë siç ishte në para se ajo është vënë në trup njeriu. Pikërisht Gjoni e pa atë të ndodhë. Gjoni 1, 18: "Askush s'e ka parë ndonjëherë, i parilinduri Bir, që është në gjirin e Atit, ai e ka deklaruar atë." Vini re se çfarë thotë Gjoni ku është Jezusi. Ai ishte në krahët e të atit.

Luka 2, 11 thotë:

"Tani për tani ne jemi në qytetin e Davidit, një shpëtimtar është lindur që është Krishti, Zoti."

Ai ka lindur si Krishti, dhe tetë ditë më vonë kur u rrethpre, ai u dha emrin e Jezusit, ashtu si engjëlli i tha. I lindur si një Branham. Kur linda unë ata më quajtën mua William. Ai ishte Krishti, por këtu në mesin e njerëzve që ai iu dha emri. Tendë në natyrë, ku njerëzit mund të shohin quhej Jezus. Ai ishte Zoti i lavdisë, i Plotfuqishëm lëshuar në trup. Ai është Perëndia Atë, Biri dhe Fryma e Shenjtë. Ai i ka të gjitha.

Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë janë vetëm tituj. Këto nuk janë emrat. Kjo është arsyeja pse ne pagëzohemi në emër të Zotit Jezus Krisht, për shkak se ajo është një emër, jo një titull. Ky është emri i titullit, ashtu që ju të merrni një të porsalindur i cili është i biri dhe emrin. Është djali fëmija është titulli, pastaj t'i japë atij emrin John Henry Brown. Jo vetëm që u pagëzuan në "emër të Jezusit". Ka mijëra në botë dhe ka pasur edhe para Jezusit, Shpëtimtarit tonë. Por vetëm një prej tyre ka lindur si Krishti, "Zoti Jezus Krisht".

Njerëzit thonë se Jezusi është Biri i përjetshëm i Perëndisë. Megjithatë, nuk është vetëm se një kontradiktë? Kush ka dëgjuar ndonjëherë e "Birit" është e përjetshme? Djemtë kanë fillimet, por ajo që është e përjetshme nuk kishte një fillim. Ai është Perëndia i përjetshëm (Zoti) u zbrit në trup.

Ungjilli i Shën Gjoni thotë:

"Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë - dhe Fjala ishte Perëndi Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne." Ai ishte dëshmitari besnik

dhe i vërtetë i Fjalës së përjetshme të Atit. Ai ishte një profet, dhe ai mund të them se babai i tij ishte urdhëruar për të thënë. Ai tha: "Ati im është në mua." Kjo tha, Jezusi, "Ati im është në mua."

Perëndia ka shumë tituj: "drejtësinë", "paqen", "kudo" dhe "Babai" dhe "Biri" dhe "Shpirtin e Shenjtë", por ai ka vetëm një emër njerëzor dhe se emri është Jezusi.

A nuk është e ngatërruar fakti se ai ka tre vende pune ose të paturit e publikimit të trefishtë. Në tokë Ai ishte një profet, dhe të kthehej në tokë, ai është Mbreti i mbretërve. "Ai që ishte" - që është Jezusi, profeti. "Ai që është", - është Ai, kryepriifti, i cili ndërmjetëson, Ai që mund të vjen keq me tanë dobësitë. "Ajo që ka ardhur", - është Mbreti që po vjen. Në tokë Ai ishte Fjala - Profeti. Mojsiu i tha atij: "Zoti, Perëndia juaj do të ngjallë një profet si unë, dhe në qoftë se ju nuk dëgjoni fjalët që Profeti do të asgjësohen nga njerëzit."

Vini re këto fakte rreth Jezusit. Në tokë Ai ishte një Profet, qengji dhe Biri. Në këtë mënyrë nuk është tre. Këto ishin gjë tjetër veçse publikimit ose shërbimet e një personi, Jezusit.

Tani, ka një Shkrim favorizues për këtë trininë, mendoj se dëshmon pikëpamjet e tyre më shumë se një person real në Hyjnisë.

Është Zbulesa. 5, 6 - 8:

"Dhe unë pashë, dhe ja, në mes të fronit dhe të katër qeniet e gjalla, dhe në mes të pleqve një Qengj si therur dhe që kishte shtatë brirë dhe shtatë sy, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë, të dërguara në gjithë dheun Ajo dhe mori librin nga dora e djathtë e atij që rrinte mbi fron. Dhe kur mori librin, të katër qeniet e gjalla dhe të njëzet e katër pleqtë ranë përmbys përpara Qengjit, secili prej tyre kishte një qeste dhe disa kupa ari plot me erë të këndshme, të cilat janë lutjet e shenjtoreve." Në të vërtetë, në qoftë se këto vargje ishin të ndara do të duket për të provuar pikën e tyre. Vini re, kam thënë këto vargje të izoluara.

Megjithatë, lexoni Zbulesa. 4, 2 - 3, e cila 9 - 11:

"Menjëherë kalova në vegim me anë të Shpirtit Shenjt. Dhe ja, në qiell ishte froni dhe Njëri kishte ndenjur në fron. Atij që rrinte në fron i shkëlqente fytyra në përngjasim të gurit të paqumëshëm të jaspisit dhe të sardit; a përreth fronit, ylberi me ngjajshmëri të smaragdit. Dhe sa herë që Gjallesat i jepnin lavdi, nder dhe falënderim Atij që rri në fron, të Gjithëpushtetshmit të shekujve, njëzet e katër udhëheqësit bienin përmbys para Atij që rri në fron dhe adhuronin Atë që jeton në shekuj të të shekujve. Ata i ulnin para fronit kezat e veta duke thënë: 'I denjë je, o Zot, Hyji ynë, të marrësh lavdinë, nderin dhe pushtetin, sepse ti krijove gjithçka dhe me vullnetin tënd gjithçka u bë dhe u krijua!'"

Vini re me kujdes se në rreshtin e dytë thotë: "Në fron u ul Një (jo dy

një dijetar i cili nuk beson se Dhiata e Re në origjinale ishte në gjuhën greke. Të gjithë nxënësit tanë të mëdhenj të Biblës thonë se Perëndia i dha botës tri kombe të mëdha me tre kontribute të mëdha ndaj Ungjillit. Ai i dha grekët që i dha një gjuhë universale. Ai na dha Judenjtë që na dha fenë e vërtetë dhe njohuri të vërtetë të Perëndisë me anë të Shpëtimtarit. Ai na dha romakët i cili na dha një fushë të veçantë të ligjit dhe një sistem i rrugëve. Pra, ne kemi fenë e vërtetë, gjuhën në të cilën kemi shprehur për shumë kombe, dhe qeveria dhe rrugën që fizikisht e kemi të zgjeruar. Historikisht kjo duket plotësisht e saktë. Dhe sot dijetarët tanë Grekëve u thonë se gjuha greke nga ditët biblike në mënyrë të përsosur dhe të saktë se nëse studenti i gjuhës greke ishte gramatikan, të vërtetë mund të di saktësisht se çfarë Dhiata e Re na mëson me Fjalën.

Por nuk është kjo vetëm një teori? A është kjo e saktë? A nuk është e vërtetë që çdo dijetar i shquar i gjuhës greke nga një emërtim diskutuar me dijetar tjetër të besimeve të tjera? A nuk është e vërtetë se argumentet e tyre janë të bazuara në fjalë identike greke dhe rregullave të njëjta të gramatikës? Sigurisht, që kjo është kështu. Edhe kohë më parë në moshën Pergamon, pak para Nikesë në v.325, ka pasur dy studentë të mëdhej të, Ariusit dhe Athanasit, të cilët janë të mbërthyer në një mosmarrëveshje në lidhje doktrinare në një fjalë greke. Diskutimi i tyre u bë në mënyrë të nxehtë dhe kështu është përhapur në mbarë botën që historianët thonë se bota është e ndarë për shkak të Diftongjeve (justifikim i dy zanoreve në një rrokje).

Pra, nëse në gjuhën greke është në mënyrë të përsosur dhe të përcaktohet kështu nga Perëndia, pse ka kaq shumë debate, atëherë? Me siguri Perëndia nuk donte që të gjithë të dinë greqisht? Deri më sot, ne kemi argumente në lidhje me gjuhën greke. Merrni për shembull librin "Kristi Kishë" e të tjerëve. McCrossan paraqet kuotat e shumta të shumë gramatikanëve të njohur grekë dhe të provojë për kënaqësinë e tyre se rregullat e pandryshueshme e gramatikës greke dëshmojnë përfundimisht se Bibla mëson se njeriu është pagëzuar me Frymën e Shenjtë, pas rilindjes. Ai gjithashtu kategorikisht pohon se gratë mund të marrën përsipër Fjalën, sepse fjala profetizo do të thotë për të predikuar. Por ai është i bindur sikurse edhe studentët e tjerë të gjuhës greke, të cilat janë gjithashtu të aftë si ai? Asnjëherë. Të gjithë që ju duhet të bëni është të lexoni dijetarët që kanë mendim të kundërt dhe të dëgjojnë kuotat e tyre për të mësuar.

Pra, jo vetëm që është ajo që unë vetëm kam thënë është e vërtetë, por le të shkojmë një hap më tej. Sot ne kemi disa studiues të cilët argumentojnë se dorëshkrimet origjinale janë shkruar në aramanisht, e cila ishte gjuha e Jezusit dhe njerëzve e kohës së tij. Ata argumentojnë se njerëzit nuk flasin dhe shkruajnë në greqisht si supozohet zakonisht. Dhe fakti është se historianët tanë janë të ndarë në lidhje me të. Për shembull,

I thashë: "Kjo është e drejtë." Amen.

Ju nuk mund të vendosni Perëndinë në tre persona ose tri pjesë. Ju nuk mund të them një hebrej që ka Atin, Birin dhe Frymë e Shenjtë. Ai do të thotë menjëherë ku ajo erdhi nga kjo ide. Judenjtë e dinë se ky besim ishte themeluar në kishën e Nikesë. Nuk është çudi që ata të na përbuzin si paganët.

Ne flasim për një Perëndi që nuk ndryshon. Ajo gjithashtu beson dhe hebrenjtë. Megjithatë, kisha ndryshoi Perëndinë e pandryshuar nga një deri në tre. Por drita është kthyer në kohën e mbrëmjes. Sa mbresëlënëse është se kjo e vërtetë erdhi në një kohë kur judenjtë u kthyen në Palestinë. Perëndia dhe Krishti janë NJË. Ky Jezusi është Zot e Krisht.

Gjoni kishte zbulesën, dhe JEZUSI ishte Zbulesa. Ai e prezantoi veten të drejtë këtu në Shkrim: "Unë jam ai që ishte, që është dhe që do të vijë, i Plotfuqishmi. Amen."

Nëse shpallja është aritur te ju, rezistoni të kërkonit dhe të kërkojnë atë nga Perëndia. Kjo është mënyra e vetme për të marrë ndonjëherë shpëtimin. Shpallja duhet të vijë nga Perëndia. Ajo kurrë nuk vjen nga njeriu, por është dhurata e Frymës. Ju edhe mund të mësoni dhe të mësuar përmendësh shkrimin, dhe edhe pse kjo është e madhe, ajo nuk do të jetë ajo. Ajo duhet të jetë një zbulesë nga Zoti. Fjala thotë se askush nuk mund të thotë se Jezusi është Krishti, veç se në Frymën e Shenjtë. Ju duhet të merni Frymën e Shenjtë, dhe atëherë, dhe vetëm atëherë, ju mund të jepni shpirtin e zbulesës që Jezusi është Krishti - Perëndia, Mesia.

Askush nuk i njeh gjërat e Perëndisë, përveç Frymë e Perëndisë dhe për atë që Frymë është zbuluar. Ne duhet të kërkojmë ndihmën e Perëndisë për të ndriçuar më shumë se çdo gjë në botë. Ne kemi pranuar Biblën, ne kemi pranuar të vërtetat e saj të mëdhaja, por ajo ende nuk është e vërtetë për shumicën e njerëzve, sepse nuk kanë një vizion profetik me anë të Frymës. Fjala nuk u ringjall. Bibla thotë tek 2 Korintasve 5, 21 Që ne kemi bërë drejtësinë e Perëndisë bashkimi ynë me Krishtin Jezu. A ti e kupton se? Ai thotë se vetë ne VETËM drejtësinë e Perëndisë duke qenë në Krishtin. Ai thotë se Ai (Jezusi) u bë mëkat për ne. Kjo nuk do të thotë se Ai u bë mëkatar, por u bë mëkat për ne për të bërë bashkimin tonë me Të që ne të bëhemi drejtësia e Perëndisë. Në qoftë se ne pranojmë faktin (dhe ne duhet) se Ai vërtet u bë mëkat për ne, për të na zëvendësuar, atëherë ne duhet të pranojmë faktin se kemi bashkimin tonë me Të, që të bëhemi drejtësia e Perëndisë. Prano se një është për të pranuar tjetër nuk ka. Pra, ne e dimë se Bibla thotë. Ajo nuk mund të mohohet. Por mungon zbulesa e tij. Kjo nuk është me të vërtetë shumica e fëmijëve të Perëndisë. Është vetëm një rresht të mirë në Bibël. Por ne kemi nevojë për të na vijë në jetë. Që do të marrë zbulesën.

Më lejoni të them diçka që të do të ju ndihmojë. Nuk është e vështirë

apo tre, në vend se një)." Në rreshtin e tretë thotë: "Atij (nuk ju) ishte që dukej si një gur jaspri". Në rreshtin e nëntë thotë se duke u dhënë nderin e "se" (jo ato). Në rreshtin e dhjetë thotë se pleqtë ranë përmbys përpara "ata" (jo ato). Në rreshtin e njëmbëdhjetë thotë se ata bërtitën: "Ti je i denjë O Zot," (jo zotërinj). Gjithashtu në rreshtin e njëmbëdhjetë thotë këtë një në fron "Krijuesi", dhe se është Jezusi (Gjoni 1, 3), i cili është Zoti - Shpirti - Perëndia i Dhiatës së Vjetër (Zanafilla 1, 1).

Por le të mos ndalemi këtu. Le të lexojmë tani në Zbulesa. 3, 21:

"Atij që fiton do t'i jap të ulet me mua mbi fronin tim, si unë dhe kam fituar dhe u ula me Atin tim mbi fronin e tij."

Gjithashtu, le të lexojnë Hebrenjve. 12, 2:

"Duke sytë tanë fiksuar në Jezusin, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, për gëzimin që ishte përpara tij, duroi kryqin duke e përçmuar fyerjen dhe u ul në të djathtën e fronit të Perëndisë."

Vini re se sipas vetë Jezusi, i cili shkroi Zbulesën, Ai u ul me babain e tij. Palin (dhe se është Frymë e Krishtit - Shpirti profetik me të cilin vjen Fjala) thotë se ai u ul të djathtë të Perëndisë. Por, kur Gjoni shikoi, ai e pa vetëm "një" mbi fronin. Vetëm në Zbulesa. 5, 6 - 8 (e cila ndjek koha-zbul. 4, 2 - 3) shih "Qengji" për të marrë librin e "Tjetrit", i cili u ul në fron, siç është paraqitur në Zbulesa. 4, 2 - 3 dhe 9 - 10. Çfarë është ajo? Ky është sekreti i "një Zot". Ai (Jezusi) erdhi nga Perëndia, u shfaq në mish, vdiq dhe u ringjall dhe u kthye në "gjirin e Atit". Siç Gjoni tha: "Biri i vetëmlinduri që është në gjirin e Atit, ai e ka zbuluar." Gjoni 1, 18. Atëherë ajo ishte koha për të Perëndisë (Mesia), kthehet për të thirrur në të drejtë nusen e tij, dhe pastaj të prezantuar vehten (njoftoi) Izraelit. Pra, përsëri e shohim Perëndinë si paraqitet për të krijuar një lidhje fizike për njerëzit si "Biri i Davidit, Mbreti i mbretërve dhe Zot i zotërve dhe dhëndërit i nuses pagane". Këto nuk janë "dy" i Zotit, por thjesht një Perëndi, që manifeston ndaj Tij, trini fuqishme dhe tituj.

Njerëzit e dinin se ai ishte një profet. Ata e dinin shenjë e Mesias që mund të vijë vetëm me anë të profetit.

Gjoni 1, 44 - 51:

"Dhe Filipi ishte nga Betsaida, qyteti i Andreas dhe i Pjetrit. Filipi i njohur Natanaeli i tha: 'E gjetëm atë, për të cilin shkroi Moisiu në ligj dhe profetët: Jezusin, birin e Jozefit, nga Nazareti.' Dhe Natanaeli i tha: 'Nga Nazareti, mund të jetë diçka gjë e mirë?' Filipi i tha: 'Eja dhe shiko.' Jezusi pa se Natanaeli po vinte drejt tij dhe tha për të: 'Ja një izraelit në të cilin nuk ka vend mashtrimi!' Natanieli i tha: 'Si e dini?' Jezusi iu përgjigj dhe tha: 'Të pashë para se të të thërriste Filipi, kur ishe nën fik.' Duke iu përgjigjur atij, Nathaniel ka thënë: 'Mësues, ti je Biri i Perëndisë; Ti je mbreti i Izraelit!' Jezusi u përgjigj dhe tha: 'Sepse të thashë se ti, unë të

pashë nën fik, ti beson; Ju do të shihni më shumë nga ajo'. I tha: 'Në të vërtetë, në të vërtetë, unë po ju them që tani e tutje ju do të shihni qiellin e hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njeriut.'" Aftësia e mendimeve kullim zemra e popullit u tregua se Perëndia e përzgjedhur të kuptojnë se kjo ishte Mesia, Fjala e vajosur Perëndia.

Heb 4, 12:

"Jeto dhe beso, është fjala e Perëndisë, dhe efektive; Mprehtë se çdo shpatë me dy tehe, por depërton deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, nyjeve dhe të palcave, dhe shqyrton mendimet dhe qëllimet e zemrës."

Kur gruaja që shkoi në pusi duke dëgjuar për mëkatet e saj kërkon për të plotësuar synimet e zemrës së saj, me entuziazëm shpalli atë një profet, duke thënë se Mesia të dihet pasi këtë aftësi të jashtëzakonshme.

Gjoni 4, 7 - 26:

"Nëse gruaja nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë dhe Jezusi i tha: 'Më jep të pi!' (Sepse dishepujt e vet kishin shkuar në qytet për të blerë ushqime.) Atëherë gruaja Samaritane i tha: 'Si, që je Jude, më pyesni ju mua, një grua, një Samaritane, që të jap për të pirë?' Sepse Judenjtë nuk shoqërohen me Samaritanët. Jezusi u përgjigj dhe tha: 'Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë: 'Më jep të pi,' ti do të kërkoje nga ai dhe ai do të të jepte ujë të gjallë.' Gruaja i tha: 'Zot, ti nuk ke as kovë për të rrëmbyer, dhe pusi është i thellë, ku më pas ujë të gjallë? A je ti më i madh se Jakobi, ati ynë, që na e dha; dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtitë e tij?' Jezusi i tha, duke thënë: 'Kushdo që pi nga ky ujë, do të ketë përsëri etje, por kush pi nga uji unë do t'i jap nuk do ketë më etje, por uji që unë do t'i jap do të bëhet në të një burim uji që gufon në jetë të përvetshme.' Gruaja i tha: 'Zot, më jep këtë ujë që unë të mos kem më etje duke ardhur këtu të nxjerr ujë!' Jezusi i tha: 'Shko thirrë burrin tënd dhe eja këtu këtu!' Gruaja u përgjigj dhe tha: 'Unë nuk kam burrë.' Jezusi i tha: 'E pra tha: 'Unë nuk kam burrë,' të pesë burrat, që keni, dhe që ju tani nuk është burri yt. Kjo është që thae me të vërtetë.' Gruaja i tha: 'Zot, po shoh se ti je një profet. Etërit tanë adhuronin mbi këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi për të festuar.' Jezusi i tha: 'O grua, më beso: vjen ora kur nuk do të lavdërojnë Atin as mbi këtë mal as në Jeruzalem. Ju festuat atë që ju nuk e dini, ne e dimë se çfarë ne jemi duke festuar, sepse shpëtimi vjen nga Judenjtë. Por vjen ora, tani është, që adhuresit e vërtetë do ta përlëvdojnë Atin në frymë dhe në të vërtetën, sepse Ati po kërkon të tillë për ta adhuruar Atë. Perëndia është Frymë dhe që e festojnë të madhëroje Atë në frymë dhe në të vërtetën.' Gruaja i ka thënë: 'Unë e di se do të vijë Mesia, që e quajnë Krisht, kur Ai të vijë të gjithë do të na tregoni.' Jezusi i tha: 'Unë jam i vetmi që unë jam duke folur rreth.'"

nuk është një tjetër, Krishti nuk është një tjetër. Se Jezusi është Zoti Jezu Krisht - Një Zot.

Filipi një ditë i tha Jezusit: "'Zot, na e trego Atin dhe do të jetë e mjaftueshme.' Jezusi tha: 'A jam unë kaq gjatë me ju dhe ju ende nuk më dini mua? Kush më ka parë mua, ka parë Atin, kështu që pse thua: 'Na e trego Atin?' Unë dhe Ati jemi një.'" Unë jam një herë cituar dhe një grua më tha: "Vetëm një minutë, z Branham, ti, gruaja jote jeni një."

Unë i thashë: "Jo në këtë mënyrë."

Ajo tha: "Çfarë do të thotë kjo?"

Kështu që unë i thash asaj: "A më shihni?"

Ajo tha: "Po."

I thashë: "A e shikoni gruan time?"

Ajo tha: "Jo."

I thashë: "Pra, ky unitet është një lloj tjetër, sepse Ai ka thënë: 'Kur të më shihni, ju shihni Atin.'"

Profeti ka thënë se në kohën e mbrëmjes do të ketë dritë. Në këngët shkruan:

"Ajo do të jetë dritë në mbrëmje,

Rruga drejt lavdisë që ju me siguri do të gjeni,

Vendos ujë është dritë sot,

Varrosur në emër të çmuar të Jezusit.

Pendohuni të rinj dhe të vjetër për të gjitha mëkatet,

dhe Fryma e Shenjtë do të hyjë.

Drita në mbrëmje ka ardhur -

Është një fakt që Perëndia dhe Krishti janë një."

Jo shumë kohë më parë fola me një rabin hebre. Ai më tha: "Ti dhe johebrenjtë nuk mund të presni Zotin në tre pjesë dhe t'ia japë atij një hebreji. Ne e dimë më mirë se kaq."

Unë i thashë atij: "Kjo është vetëm ajo Mësues. Perëndia në tri pjesë. Ju besoni profetët, apo jo?"

Ai tha: "E pra, natyrisht."

"A besoni Isaia 9, 6?"

"Po."

"Kush është profeti këtu?"

"Mesia".

I thashë: "Çfarë lloj të marrëdhënieve do të jetë Mesia dhe Zoti?"

Ai tha: "Ai do të jem Perëndia."

Fryma e Shenjtë dha urdhër: "Pendohuni dhe le çdo i pagëzuar të pagëzohet në emër të Zotit Jezus," Ai nuk ka thënë se uji përtërin. Ai tha se ky është vetëm një tregues i "ndërgjegjeje të mirë te Perëndia". Kjo ishte.

Pjetri 3, 21:

"Simbol i pagëzimit, të cilit (nuk e vënë ndyrësisë së mishit, por Perëndia drejtoi përgjigjen e një ndërgjegjeje të mirë), dhe ne jemi tani me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit." Unë besoj se.

Nëse dikush ka disa ide të gabuara se historia mund të provojë pagëzimin e ujit në ndonjë mënyrë tjetër se sa në emër të Zotit Jezu Krisht, unë do të ju këshilloj që të lexojnë historinë për të gjetur për veten tuaj. Në vijim është një inçizim i vërtetë i një Pagëzimit i cili u mbajt në Romë 100 vjet pas Krishtit, dhe u botua në "Time Magazine" 5 dhjetor 1955: "Dhjak ngriti dorën e tij, dhe Publius Decius u largua në derën e pagëzimore ku në Pishinë është deri në bel në ujë, u Marcus Vasca, trgtar me druj. Ai ishte i qeshur si ai Publius që kishte hyrë në pishinë pranë tij. 'Credis?' pyeti ai. 'Credo,' u përgjigj Publius. 'Unë besoj se shpëtimi im vjen nga Jezu Krisht, që u kryqëzua nën Pontin Pilat. Me të Ai vdiq që ne të kemi jetë të përvetshme.' Pastaj ai ndjeu duart e forta për të siguruar atë ndërsa ai ndjeu rënien e tij në pishinë, dhe kishte dëgjuar 'zë në veshin e tij: 'Unë të pagëzoj në emër të Zotit Jezus,' Marcus., ndërsa mbi atë të zhytyr në ujë të ftohtë."

Për sa kohë që e vërteta nuk është e humbur (dhe nuk kthehen deri në këtë kohë të fundit, por kjo është nga Nikesë në të kapërcyell të shekullit) u pagëzuan në emër të Zotit Jezus Krisht. Por ajo u kthye. Satani nuk mund të mbajë zbulesën kur Fryma dëshiron të japë.

Po, në qoftë se ka pasur tre perënditë, ata mund të pagëzohen për Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë. Por, Zbulesa iu dha Gjonit, se ka vetëm një Perëndi, dhe emri i tij është Zoti Jezu Krisht, dhe të pagëzoheni në një Zot dhe vetëm një. Kjo është arsyeja pse Pjetri kishte pagëzuar mënyrën se si ai e bëri në ditën e Rrëshajve. Ai kishte për të qenë e vërtetë të shpalljes, dhe ajo është: "E gjithë shtëpia e Izraelit se me siguri se Perëndia e ka bërë se Jezusi që ju e kryqëzuar, Zot e Krisht." Ai është: "Zoti Jezu Krishti."

Nëse Jezusi 'DY' është Zot dhe Krisht, atëherë ai (Jezusi), dhe nuk mund të jetë asg jë tjetër përveç "Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë" për një person të lëshuar në trup. Kjo nuk është "Zot në tre persona, trinitë shumë i shenjtë", veçse një Perëndi, një person me tre tituj të mëdha, që pasqyronin këto tituj. Dëgjoni këtë përsëri. Ky Jezus është "DY" Zot e Krisht. Zoti (Ati), dhe prej Krishtit (Shpirti i Shenjtë) janë Jezus, sepse Ai (Jezusi) është "DYJA" (Zot e Krisht).

Nëse ne nuk tregojnë zbulesën e vërtetë të Hyjnisë, asgjë nuk do. Zoti

Tek Zbulesa 15, 3 thotë:

"Ata këndonin këngën e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngën e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm! Dhe të vërteta janë udhët e tua, o mbret i botës!"

A e shihni atë? Qengjit, kryepirfti që mban shlyerjen e Tij të gjakut si pajtuesin për mëkatet tona, Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm. Kjo është puna e tij aktuale. Kjo është ajo që ai e bën, gjakun e tij e merr për mëkatet tona. Por një ditë ai do të bëhet një Luan Qengji nga fisi i Judës. Ai do të vijë në fuqi dhe lavdi dhe për të aplikuar autoritetin e tij që të mbretërojë si mbret. ai është mbreti i këtij vendi. Natyrisht, kjo nuk do të thotë se ai nuk ka qenë mbret. Sepse ai është mbreti ynë, mbret i botës. Tani për tani ajo është një mbretëri shpirtërore. Kjo nuk është një sistem i kësaj bote, ashtu si ne nuk jemi të kësaj bote. Kjo është arsyeja pse ne sillemi ndryshe nga bota. Qytetaria jonë është në qiej. Ne jemi duke reflektuar frymën e tonë në ri-lindjen e botës, ku Jezusi është mbreti. Kjo është arsyeja pse femrat tona nuk veshin rroba burrash, as të prerë flokët, ose të përdorë të gjitha atë kozmetikë ose gjëra të tjera që bota e do aq shumë. Kjo është arsyeja pse njerëzit tanë, nuk pinë duhan, nuk mbeten në mëkat. Rregulli ynë është rregull mbi mëkatin, por duke vepruar me anë të fuqisë që është në Frymën e Krishtit që banon në ne. Çdo mbretëri në tokë do të shkatërrohet, por vullneti ynë për të qëndruar është i madh.

Pra, kemi biseduar në lidhje me shërbimet dhe zbulesat Një e vërtetë Perëndia e lë lavdinë e tij duke studiuar Shkrimin. Megjithatë, Ai nuk është njohuri intelektual. Ai është i njohur me anë të Frymës - zbulesës së Shpirtit. E njëjta gjë, nga trupi i njohur si Jezusi u kthye si shtyllë zjarri. Por ai premtoi se do të kthehem dhe do të banoj në mes popullit të tij me anë të Frymës. Dhe në ditën e Rrëshajve që kolona e zjarrit zbriti dhe ndau flakën mbi secilin prej tyre. Ç'farë është Perëndia duke bërë? Ndau forcat e tij në kishë duke i dhënë të gjithë burrat dhe gratë një pjesë e Tij. Ai e ndau veten kishës së tij, ashtu si ka thënë ai.

Gjoni 14, 16 - 23:

"Dhe unë do t'i lutem Atit dhe Ai do t'ju japë një tjetër Paraklitin të qëndrojë përgjithmonë me ju, Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh, ju e njihni, sepse ju qëndroni dhe ju do të jeni. Nuk do t'ju lë bonjakë, do të kthehem te ju. Edhe pak dhe bota nuk do të më shohë më, por ju do të më shihni, sepse unë jetoj, edhe ju do të jetoni. Atë ditë do të mësoni se unë jam në Atin tim. Dhe ju jeni në mua dhe unë në ju, kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, ai më do mua dhe kush më do mua, do të jetë i dashur nga Ati im, dhe unë do ta dua dhe do të zbulojë veten atij, Judas tha: jo Iskarioti: 'Zot, si vallë mund të shpallësh për ne dhe jo botës?' Jezusi u përgjigj dhe tha: 'Nëse ndokush

më do, do ta zbatojë fjalën time, kështu do të, Ati im do ta dojë ne do të vijmë tek ai me ndenja për të."

Ai tha se do t'i lutem Atit për të dërguar një tjetër Ngushëlluesin që tashmë ishte me ta (apostujt), por nuk ishte në to. Aji ishte Krishti. Dhe pastaj në vargun 23, duke thënë se Tij dhe Atit thotë: "Ne do të vijnë." Këtu ajo është: "Eja Frymën, të njëjtën Frymën e Perëndisë që e ka zbuluar veten si Ati, dhe si Biri, dhe do të publikohet në shumë," një Zot, që është Shpirti.

Prandaj, askush nuk mund të vijë e të thotë se njeriu papa i shenjtë, apo se njeriu mbikëqyrësit të shenjtë apo një prift. Njeriu i Shenjtë është Krishti, Fryma e Shenjtë në ne. Si hierarkinë ju thonë laikët nuk kanë asgjë për të thënë? Gjithkush ka diçka për të thënë. Gjithkush ka një punë, të gjithë kanë një ministri. Fryma e Shenjtë erdhi në ditën e Rrëshajve dhe të ndarë veten me njëra për të përmbushur atë që Krishti ka thënë:

"Atë ditë do të mësoni se unë jam në Atin tim, dhe ju në mua dhe unë në ju."

Gjoni 14, 20.

I madhi Unë jam Perëndia i plotfuqishëm, që erdhi si Fryma të përmbushë kishën e Tij të vërtetë. Ai ka të drejtë për të shkuar kudo që ata duan dhe për këdo që ata duan. Ne mes nesh nuk ka të bëjë askush "shenjtor", por në të gjithë botën bashkësia e Zotit të vërtetë është për shkak të pranisë së Shpirtit të Shenjtë. Ai, Fryma e Shenjtë, është ai që është i shenjtë, jo vetë komuniteti.

Pra, ajo është zbuluar se Jezu Krishti është i Perëndisë. Zoti i Dhiatës së Vjetër është Jezusi. Pa marrë parasysh sa e vështirë është që ju të provoni, ju nuk mund të provojëni se ka tre Perëndi. Por, kjo është shpallje e Frymës së Shenjtë për të bërë që ju të kuptoni të vërtetën se Ai është ai. Ajo merr zbulesën për të kuptuar se në Dhiatën e Vjetër se Zoti është Jezusi. Satani koruptoi kishën duke verbuar njerëzit në lidhje me këto të vërteta. Dhe kur ata u verbuan, në këtë pikë, menjëherë pas Kisha e Romës u ndal pagëzuar në emër të Zotit Jezu Krisht.

Unë e pranoj se ajo merr një zbulesë nga Fryma e Shenjtë për të parë të vërtetën për Hyjninë këto ditë, kur ne jemi në mes me kaq shumë shtrembërime të Shkrimit. Por superiore, kisha ka fituar duke u ndërtuar në zbulesën, dhe ne mund të presim që Perëndia të zbulojë të vërtetën e Tij. Megjithatë, pagëzimi i ujit nuk ka nevojë për një zbulesë. Atë që ju bëni është e drejtë në fytyrën e tij. A do të jetë e mundur, dhe për një moment, që apostujt nga urdhërat direkte të Zotit për të pagëzuar në emër të Atit, të Birit e të Frymës së Shenjtë, dhe kështu gjendet një mosbindje e qëllimshme? Ata e dinin emrin, dhe nuk ka një vend në Shkrime që janë pagëzuar në ndonjë mënyrë tjetër se sa në emër të Zotit

Jezu Krisht. Kuptim të përbashkët do të ju them se libri i Veprave është kisha në veprim, dhe nëse ata pagëzohen në këtë mënyrë, atëherë kështu duhet të pagëzohet. Prandaj, në qoftë se ju mendoni se kjo është e ashpër, si mendoni për këtë? Kushdo që nuk është pagëzuar në emër të Zotit Jezu, duhet të ri - pagëzohet.

Veprat 19, 1 - 6: "Dhe ndërsa ishte ende në Korint, Pali kalon vendin e sipërm dhe të vijnë në Efes, ku gjen edhe disa studentë, dhe u tha atyre: 'A keni marrë Frymën e Shenjtë, kur besuat?' Dhe ata thanë: 'Ne as që kemi dëgjuar se Fryma e Shenjtë është.' Ai u tha atyre: 'Pra, çfarë pra, u pagëzuar?' Ata u përgjigjën: 'Pagëzimi i Gjoni.' Dhe Pali tha: 'Gjoni pagëzoi me pagëzimin e pendimit për njerëzit dhe foli që të besoni në atë që vjen pas tij, që është në Krishtin Jezu.' Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pagëzuan në emër të Zotit Jezu. Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ta dhe do të fillojnë të flasin në gjuhë të tjera dhe profetizuan." Nuk është. Këta janë njerëz të mirë në Efes që kanë ndëgjuar për ardhjen e Mesias. Gjoni predikoi. Ata u pagëzuan në pendim të mëkatëve, duke pritur besojnë në Jezusin. Por tani ishte koha që të shohim prapa te Jezusi dhe të pagëzohen për faljen e mëkateve. Është koha për të marrë Frymën e Shenjtë. Dhe kur ata u pagëzuan në emër të Zotit Jezu Krisht, Pali kish vënë mbi ta duart e tij dhe fryma e Shenjtë zbriti mbi ta.

Oh, ju të dashur të, Efesianë ishin njerëz të mrekullueshëm dhe në qoftë se dikush kishte të drejtë të ndihen të sigurt, ata ishin. Vini re se sa ata kanë ardhur. Ata kishin ardhur të gjithë duke bërë rrugën për pranimin e ardhjes së Mesias. Ata ishin të gatshëm për të. A nuk e sheh se ajo megjithatë nuk arriti? Ai erdhi dhe shkoi. Ata ishin të pagëzoheshin në emër të Zotit Jezu Krisht. Ata ishin mbushur me Frymën e Shenjtë.

Nëse jeni pagëzuar në emër të Zotit Jezu Krisht, Perëndia do të të mbush me Shpirtin e Tij. Kjo është Fjala.

Veprat e Apostujve 19, 6, ne lexojmë, ishte përmbushja te Veprat 2, 38:

"Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë." Ju shikoni, Pali, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, tha se pikërisht ajo që Pjetri i tha: nga Fryma e Shenjtë. Dhe ajo që është thënë nuk mund të ndryshohet. Ajo duhet të jetë e njëjtë nga Rrëshajëve deri në arkivolin e fundit zgjedhur.

Gal. 1, 8:

"Por, edhe sikur ne ose një engjell i qiellit t'ju predikonte një ungjill të ndryshëm sesa ai që kemi predikuar për ju, qoftë i mallkuar!"

Kështu, disa nga ju që nuk është pagëzuar në emër të Njëshmërisë, ka gabuar. Ju pagëzoj për rinovimin që ju të zhyteni në ujë e të shpëtoni. Rinovimi nuk ka ardhur me ujë, kjo është puna e Frymës. Njeriu që është